

[Paul Hansen (Kalundborg).]

dets almindelige omdømme turde være afhængig af ganske andre ting, og hvad tonen og diskussionsniveauet angår, ved vi jo — jeg tør vel sige endog fra ret friske eksempler — at vil man endelig ned på det lave plan, yder formularen „det ærede medlem“ ingen beskyttelse herimod, ja, den såkaldt behændige taler kan endog ved hyppig anvendelse af betegnelsen og ved betoningerne af den bruge denne betegnelse som et led i en usaglig polemik og for den uindviede tilhører få disse betegnelser til at lyde endnu mere kunstlet end ellers. Ser man bort fra disse heldigvis sjældne tilfælde, vil jeg gerne føje til som en for mig væsentlig betragtning, at jeg ikke agter dette høje tings medlemmer så ringe, at det skulle være nødvendigt at påbyde dem at sige ærede medlem for at opretholde en god og passende tone herinde.

De betragtninger, som jeg her har gjort gældende for betegnelsen „det ærede medlem“, kan forsåvidt også gå på den betegnelse, som nogle bruger, men som hidtil har været foreskrevet i forretningsordenen: „den højtærede minister“. Den bruges nu ret almindeligt, den står ikke i forretningsordenen, og efter det ændringsforslag, jeg er medforslagsstiller til, vil den heller ikke for fremtiden komme til at stå i forretningsordenen; det vil altså sige, at der vil medlemmerne ligesom nu stå frit.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har stillet et ændringsforslag, der gør det valgfrit, om man vil sige „det ærede medlem“ eller ej. En del af mine meningsfæller frygter, at dette vil medføre en vis forvirring, eller hvad man skal kalde det, og det er derfor, jeg har opretholdt ændringsforslaget om den konsekvente afskaffelse af betegnelsen „det ærede medlem“. Jeg vil dog gerne for mit eget vedkommende sige, at skulle mit ændringsforslag blive forkastet, vil jeg anbefale dem, der er enige med mig, at stemme for det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s ændringsforslag, der formentlig vil komme

sidst til afstemning. Hvis det vedtages, vil udviklingen fremefter vise, hvilken form der bliver den sejrende.

Jeg har ønsket at gøre disse par bemærkninger til ændringsforslaget og vil iøvrigt gerne anbefale den samlede forretningsorden til vedtagelse, idet jeg understreger de bemærkninger, den ærede formand har gjort om, at vi ikke her mener at have fundet de vises sten, men har prøvet at finde frem til hensigtsmæssige arbejdsformer. Også der må så praksis vise, om vi har nået det rigtige, eller der skal yderligere reformer til.

Jørgen Jørgensen (Lejre): De ændringer i forretningsordenen, som det forslag, der her er til behandling, indeholder, er i væsentlig grad foranlediget af bestemmelserne i den nye grundlov; der er dog samtidig taget en del med, som ikke direkte er en følge af grundlovsændringen, men mere må siges at være fremkaldt af overvejelser og erfaringer fra det praktiske arbejde gennem årene her i tinget. Ordføreren har gjort rede for forslagets enkeltheder, og dem skal jeg ikke komme ind på. Jeg vil derimod gerne sige et par ord om et principielt spørgsmål, som også udvalgets ordfører var inde på, og som har været drøftet i forbindelse med revisionen af forretningsordenen.

Der har dels fra pressen, dels fra andre kredse i befolkningen været fremsat opfordring til folketinget om at give offentligheden bedre mulighed for at følge lovforslagenes gang under folketingets behandling af sagerne. Denne interesse for folketingets arbejde bør tinget naturligvis værdsætte og glæde sig over; det er i høj grad af betydning, at offentligheden følger med i, hvad der foregår i det politiske liv, og viser interesse for de lovgivningsspørgsmål, der arbejdes med her i tinget.

Jeg tror derfor også, det er rigtigt, at der i det foreliggende forslag opretholdes en førstebehandling her i tinget, før et forslag går videre til behandling i udvalg. Denne fremgangsmåde anvendes jo ikke i alle